

Eriävä mielipide
Bo-Christer Björk

Kannatin Jarkko Huttusen muutosesitystä. Tehdessään sen hän luki kokouksen osallistujille tekstin, jossa hän ehdotti, että luovuttaisiin ns. käärmetaloratkaisusta ja että kaupunkitaloalueen kaavamuutosprosessi aloitettaisiin uudestaan jonkun muun perusratkaisun pohjalta. ns. puhtaalta pöydältä. Siteeraan alla sana tarkasti Huttusta:

”ensisijaisesti käärmetalosta luovutaan kokonaan ja hanke päivitetään nykytilanteen ja tarpeen mukaiseksi pistetaloin uutena arkkitehtikilpailuna”.

Kun kokouksessa siirryttiin äänestysvaiheeseen puheenjohtaja esitteli tämän vaihtoehdon lyhyellä, muistikuvaansa perustuvalla luonnehdinnalla. Harmi kyllä Huttusen tarkkaa tekstiä ei silloin pyydetty ja näytetty projektorilla, kuten tapahtui äänestyksessä vaihtoehtoiselle Heikkulan ehdotukselle, joka siis voitti äänestyksen. Kun pöytäkirjan tulee sanatarkasti noudattaa kokouksen kulkua on siinä nyt siis kirjattu ”käärmetalokonseptista luopumista sekä kaavoitusprosessin päättämistä” sekä toisessa kohdassa ”Huttusen ehdotus koko hankkeen päättämisestä”.

Tästä siis syntyy väärä vaikutelma, että esitys myös peräänkuuluttaisi koko kaavamuutosprosessin lopettamista. Näin ei ollut vaan ainoastaan käärmetalokonseptista luopumista, selkeämmin kuin Heikkulan esityksessä. Näin minä asian ymmärsin ja tähän perustui päätökseni tukea tätä ratkaisua. Heikkulan ehdotuksen ongelmana on, että se layoutin osalta yhä perustuu käärmemaiseen sijoitteluun (”nykysuunnitelmaan pohjalta”). Koska rakennusmassa pilkottaisiin useaan erilliseen osaan se lisäksi todennäköisesti johtaisi korkeampaan rakentamiseen, kuin käärme-ehdotuksen nykyinen viisi-kuusi kerrosta.

Keskusteluissa monet meidän kunnallispoliitikot yhä enemmän painottavat hankkeesta saatavaa tuloa kaupungin rahakirstuun keskeisenä päätös- ja mitoituskriteerinä. En vastusta alueen uudelleenkaavoitusta ja rakentamista mutta minulle viihtyisän kaupunkikuvan säilyttäminen on kaiken a ja o.